

Bernardín Šmíd

Boží Syn je Otcovou Láskou i Blažeností

Budeme počuť Pašie, teda tie state evanjelia, ktoré opisujú umučenie Ježiša, Božieho Syna. Ak sa aspoň trochu dokážeme vcítiť do jeho utrpenia, možno aj v nás sa ozve pochybnosť: „Kde bol Boh Otec, o ktorého dobrote rozprával Ježiš také krásne podobenstvá?“ Podobenstvo o márnotratom synovi nám ukazuje nesmiernu dobrotu Boha Otca, ktorý miluje človeka a chce spasiť hriešnika. Ponúknem vám zamyslenie, či dobre chápeme postavenie Boha Otca na Krížovej ceste. Aké miesto máme pripísať Bohu Otcovi?

Sv. Pavol v liste Rimanom hovorí, že: „Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme ešte boli hriešnici“ (Rim 5,8). A na inom mieste v tom istom liste hovorí: „Keď ani vlastného Syna neušetřil, ale vydal ho za nás všetkých“ (Rim 8,32). Toto prehlásenie sv. Pavla nás prekvapuje. Nám sa skôr zdá, že skutočnosť, že Ježiš musel zomrieť na Kríži, nedokazuje Otcovu lásku, ale naopak „jeho krutosť“, alebo aspoň „neúprosnú spravodlivosť“. Poznanie Boha Otca je u mnohých kresťanov zanesené týmito falošnými predstavami. Pán Ježiš by aj pred nami znovu mohol zopakovať: „Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal!“ (Jn 17,25)

Zabúdame na to, že Boží Syn je Otcovou Láskou i Blaženosťou. A práve tohto Syna dal za nás hriešnikov a svoju nesmiernu blaženosť zamenil za bolesť ľudského údela. Na rozdiel od predstav antických filozofov, ktorí nepripúšťali možnosť, že by Boh mohol byť láskou, lebo ako správne usudzovali, to by musel trpieť a utrpenie nie je podľa nich zlučiteľné s Božou dokonalosťou, Biblický Boh, Boh Starého i Nového zákona, sa zjavuje ako Boh milujúci a preto aj súcitiaci a trpiaci. Prvotná cirkev si tejto pravdy bola plne vedomá.

Tertulián píše: „Ak Syn trpel, trpel Otec s ním. Akoby mohol Syn trpieť, bez toho aby Otec trpel spolu s ním?“ Podobne uvažuje Origenes: „Či Otec, Boh celého tvorstva, ktorý je plný zhovievavosti, milosrdenstva a dobroty, nejakým spôsobom netrpí? Či nevieš, že keď sa zaoberá ľudskými vecami, trpí ľudským spôsobom? Trpí muky lásky.“ Kristovo utrpenie je len zjavením a dejinným prejavom toho, čo sa deje v samotnom Bohu, v samotnom Božom srdci. Na otázku,

prečo Boh trpí, nachádzame odpoveď u prorokov: „Čujte nebesia a počúvaj zem, lebo Pán hovorí: „Synov som si vychoval a vyvýšil, oni sa mi však spreneverili.“

Božie utrpenie je však kvalitatívne iné ako naše, pretože my trpíme, lebo musíme, zatiaľ čo Boh trpí zvrchovane slobodne a jeho utrpenie nič neuberá na Božej neporušiteľnosti a nemennosti. Sv. Gregor Divotvorca hovorí: „Je to utrpenie toho, ktorý nie je schopný utrpenia“ Boh trpí, pretože miluje. Pápež Ján Pavol II. vo svojej encyklike „Dominum et vivificantem“ hovorí: „že v človečenstve Ježiša Vykupiteľa sa konkretizuje utrpenie Boha.“

„Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal!“ (Jn 17,25) Bolesť nášho sveta je v tom, že nepozná Otca. Keď človek opustil Boha Otca, opustili synovia svojich otcov. A každý pozemský otec si prežije nejakým spôsobom túto bolesť, aby aspoň trochu prenikol do bolesti Boha Otca.

Dnes rozjímame nad príbehom božskej lásky jedného Otca k Synovi a jedného Syna k Otcovi. Nech vyrastie z tohto tajomstva pre cirkev i pre svet uzdravujúca milosť, ktorá znovu obráti srdcia otcov k synom a srdcia synov k otcom. Nech obmäkčí naše skamenené srdcia i vo vzťahu k Bohu Otcovi. Človek musí znovu uveriť v lásku Boha Otca, aby pochopil svoju vlastnú cenu, aby znovu našiel radosť z toho, že je mužom, že je ženou, že je otcom alebo matkou, synom alebo dcérou. Radosť z toho, že je na svete, že existuje a je milovaný Bohom.

Ak denne vystupuje z nášho chorého sveta, ktorý nepozná Otca mnoho rúhaní a vzbury a toľko kliadiieb, my si prisvojme slová apoštola Pavla a volajme: „Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista!“

Na záver kratučká epizóda zo života sv. Františka: „Raz išiel okolo kostola Panny Márie Anjelskej a hlasne nariekal a vzdychal. Jeden duchovný človek sa preto domnieval, že František trpí nejakou chorobou alebo bolesťou. Dojatý súcitom sa ho pýtal: „Prečo plačeš?“ A František mu odpovedal: „Oplakávam utrpenie môjho Pána Ježiša Krista a nehanbil by som sa ho oplakávať po celom svete.“ Ten muž začal hlasne nariekal spolu s ním.“

*Veľmoži z Egypta prídu,
Etiópia vystrie
k Bohu ruky.
Spievajte Pánovi,
kráľovstvá zemské,
spievajte chválu
Hospodinovi!
Tomu, čo vznáša sa
v nebesiach nebies
a vydáva svoj mocný hlas:
Poznajte božiu moc!
Nad Izraelom vládne,
vznešený,
i v oblakoch je
Jeho panovanie.*

*Strašný je vo svojej svätyni
Veľký Boh, Boh Izraela.
Boh, ktorý dáva ľudu
moc i silu,
na veky požehnaný Boh.*

*Zachráň ma, Hospodine,
Bože môj!
Lebo mi vody
až po hrdlo siahajú.
V hlbokom bahne uviazol som
a nemám si kde stať.
Vošiel som do vód hlbokých
a prúd ma zalieva.*

*Ustal som od volania,
hlas mi zachrípol;
Už mi aj oči pohasli,
čo svojho Boha
darmo vyzerám.
Viac ako vlasov na hlave
je tých, ktorí ma nenávidia
bez príčiny.
Mnoho je mojich
nepriateľov a mocní sú,
a luhajú, žiadajú vrátiť,
čo som nepožičal.*

Jednej veci som na Kvetnú nedeľu nikdy nerozumel. Ježiš prichádza do Jeruzalema a všetci mu vzdávajú pocty ako kráľovi. Klaňajú sa mu, hádzu mu pod nohy palmové ratolesti. Dokonca prvý raz v živote o ňom evanjelisti píšu, že nekráča peši. Celý život po svojich, krížom-krážom stovky kilometrov po Svätej zemi, a teraz sa konečne vezie. No všimnite si na čom! Čakal by som hocičo iné. No Ježiš si vybral... osla!

Tiež vám nejde do hlavy, prečo si nedal priviesť niečo „na úroveň“? Rád by som vedel, ako sa tváril apoštol. (Predstavujem si výraz členov švajčiarskej gardy, keby pápež oznámil, že do mesta pôjde na bicykli.) Na druhej strane Ježišov výber je pre mňa zdrojom istej nádeje. Ak totiž Mesiášovi v takom dôležitom okamihu poslušil aj osol, azda je tu šanca, že tiež môžem byť užitočný. Dobré je si všimnúť, že ten osol tam nebol náhodou. Prorok, ktorého Ježiš cituje, zvieratko predpovedal už dávno v minulosti. Bolo teda v Božom pláne, aj keď to málokto postrehol. Aj môj život zapadá do Božieho plánu. Boh sám určil, aká je moja úloha na tomto svete. Vie, načo ma potrebuje a prečo si nevybral niekoho iného. Ježiš dopredu zariadil, aby mu osla požičali. Možno sa poznal s jeho majiteľom. Nevieme presne. Rozhodujúce je, že si osla vybral. Keď mám pre Boha niečo urobiť, nie je až také dôležité, či sa na to presne „hodím“. Omnoho podstatnejšie je, že on ma chce. Nemusím mať obavy: Boh doplní, čo mi chýba.

Po ďalšie, oslík sa nechal odviazať a šiel poslušne s apoštolmi. Nenárokoval si, že preňho musí prísť Ježiš osobne, inak sa z miesta nepohne. Aj mňa Kristus niekedy povoláva na službu prostredníctvom človeka, ktorý mi príde do cesty. Nemusím čakať na „špeciálne“ znamenie priamo z neba. Jednoduchá ochota slúžiť bližnému je predpokladom dobrej služby Bohu. Po tretie, na oslovi ešte predtým nikto nejazdil. Keď sa mi zdá, že som v živote ešte nič nedosiahol, ochota pre Boží zámer môže všetko zmeniť. Mój čas je tu. Stačí sa dať úprimne k dispozícii.

A napokon to najdôležitejšie. Osol na svojom chrbte vyzdvihol Ježiša. Ak by som sa od neho len toto naučil, viacej by mi nebolo treba. Ja však radšej vyzdvihujem seba. Keď ľudia mávajú, chcem veriť, že to pre mňa. Zabúdam, že som len dopravný prostriedok a nie je mojou úlohou byť „hviezdou večera“. Moja práca by mala byť tichým poukazaním na Ježiša a môj život jeho vyzdvihnutím pred celým svetom. Mám sa čo učiť od oslíka Kvetnej nedele.

Martin Kramara

Jeden príbeh rozpráva o mužovi, najbohatšom hospodárovi v dedine, ktorý sa však netešil dobrej povesti. Všetci totiž vedeli, aký je lakomý. V istom momente života si začal uvedomovať, akým je márnym človekom. Práve v čase tejto duchovnej premeny zaklopal na dvere jeho domu chudobný sused, ktorému vyhorel dom a celé hospodárstvo. Bohatý hospodár sa rozhodol, že mu pomôže v núdzi. Keď išiel do svojej bohato vybavenej špajzy, diabol mu zašepkal do ucha: „Nedávaj mu veľa! Daj mu najmenší bochník chleba a najmenší kúšik mäsa.“ Duchovný boj so starým návykom lakomstva stál hospodára veľa, ale nový duch veľkodušnosti a štedrosti zvíťazil. Vybral najväčší bochník chleba a najväčší kus šunky. „Si hlupák,“ šepkal mu diabol, no hospodár ho utíšil slovami: „Ak naraz nestíchneš, tak mu dám všetko, čo mám v špajze.“

Podobný boj so satanom musí vybojovať každý z nás a to nielen vo veľkých veciach, ale práve v tých najmenších. Diabol totiž využije každú príležitosť, aby nám sladko šepkal do ucha: „Nedávaj veľa!“

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše vo Veľkom týždni - (A)

14.IV. pondelok - Veľkého týždňa

18:00 *na úmysel*

15.IV. utorok - Veľkého týždňa

18:00 *za Ť z rodiny Teofila Macáka*

16.IV. streda - Veľkého týždňa

18:00 *za Ť Annu a Martina Spevákových*

17.IV. Zelený štvrtok – Zelený štvrtok Pánovej večere

*Za obvyklých podmienok úplné odpustky pri speve **Ctíme túto..***

18:00 *za kňazov a za nové povolania*

Lektori: Pešková L., Jelínková L.

18.IV. Veľký piatok - Veľký Piatok Utrpenia a smrti Pánovej

Prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu

09:00 *Križová cesta*

15:00 *Obrady Veľkého piatku – Za obvyklých podmienok*

úplné odpustky pri uctení križa

Lektori: Blahová M., Jurčovičová

19.IV. Biela sobota *Úplné zdržiavanie sa mäsitého pokrmu*

až do Veľkonočnej vigílie je dobrovoľné, ale užitočná tradícia

08:00 *Vyloženie Sviatosti Oltárnej v Božom hrobe*

19:30 *Úkončenie adorácie v Božom hrobe*

20:00 *Veľkonočná vigília*

za kňazov, ktorí vo Vištuku pôsobili

Upratovanie kostola č.d. 229 – 253

20.IV. Veľkonočná nedeľa

08:00 *za posilnenie viery a lásky v rodinách*

Lektori: Jelínková L., Hrdlovičová E.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Krchnák D.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

a eucharistické požehnanie

Liturgický kalendár

14.IV. pondelok	Sv. Lidvina, panna
15.IV. utorok	Sv. Teodor, mučeník
16.IV. streda	Sv. Galina, mučenica
17.IV. štvrtok	Bl. Katarína Tetakwithová
18.IV. piatok	Sv. Antúza, panna
19.IV. sobota	Sv. Lev IX., pápež

*Pašie na Kvetnú nedeľu
podľa sv. Matúša
Mt 26, 14-27, 66*

*Pašie na Veľký piatok podľa
sv. Jána
Jn 18, 1-40 a 19, 1-42*

Možnosť sviatosti zmierenia:

pondelok	17:30 - 18:00 a od 18:45 - 19:15
utorok	17:30 - 18:00 a od 18:45 - 19:15
streda	17:30 - 18:00

Obrady Veľkého týždňa

Veľký týždeň

- nás privádza k vrcholu nášho kresťanského tajomstva. Pán Ježiš, Boží Syn, ktorý sa stal človekom slávi poslednú večeru s učeníkmi, na druhý deň je ukrižovaný a vstáva z mŕtvych.

Kvetná nedeľa

- čiže Nedeľa utrpenia Pána je deň, v ktorý si pripomínáme ako Pán Ježiš vstúpil do Jeruzalema na osliatku. Vtedy ľudia nadšene kričali: „Hosana.“ A takto by sme v duchu viery mali kričať aj my. Privítať nášho Pána, ktorý nás prichádza vykúpiť. Bez Jeho obety by sme boli navždy stratení, ale toto vykúpenie má pre nás obrovskú hodnotu. Boh nám odpúšťa hriechy aj vinu a dáva nám nový život. „Potrebujem aj ja vykúpenie, odpustenie hriechov? V čom cítim svoju najväčšiu vinu?”

Veľkonočné Trojdnie

Zelený štvrtok

V tento deň si pripomíname 3 dôležité veci pre našu spásu:

1. Pán Ježiš umýva apoštolom nohy a dáva nám príkaz: „Milujte sa navzájom ako som ja miloval vás.“ Aká láska to má byť? Taká

akú mal Pán Ježiš voči nám. To znamená obetavá, pokorná, nezištná.

2. Ustanovenie Eucharistie – keď Pán Ježiš hovorí slová „toto je moje telo, toto je moja krv.“

3. Ustanovenia sviatosti kňazstva.

Pri večernej sv.omši, počas chválospevu zvoní zvon, potom sa do Veľkonočnej vigílie odmlčia. Po modlitbe po prijímaní sa prenesie Oltárna sviatosť do bočného oltára a zaspieva sa Pange lingua a Tantum ergo (Sviatosť tela tajomného 1-4 a Ctíme túto ...5-6). Nakoniec sa obnažia oltáre.

Po sv.omši bude kostol otvorený do 21:15, aby sme v kostole prežili tiché chvíle v adorácii s Ježišom v Getsemanskej záhrade.

Veľký piatok

Ráno o 9:00 bude krížová cesta od kostola ku kaplnke Sv.Anny.

Je to jediný deň cez rok, kedy sa neslúži sv.omša na celom svete – ide len o obrady.

Prežívame **utrpenie Pána Ježiša**. Rozjímame nad jeho odsúdením, nad jeho smrťou na kríži. Preto tento deň je dňom pôstu, aby sme aj my prežívali aspoň ... jednu stotinu ... z jeho ozajstného utrpenia.

Ježiš Kristus vydýchol o tretej hodine popoludní. Aj my o tejto hodine začneme „trpieť“ spolu s ním.

Kňaz v červenom rúchu prichádza spolu s miništrantmi pred prázdny svätostánok a spoločne si **líhajú na zem** na znak pokory a ako poďakovanie za obetu Ježiša Krista. Ako bezmocní v prach padáme a túžime po vykúpení – Boha prosíme o našu spásu.

Nasledujú 2 čítania, ktoré vyjadrujú tajomstvo tohto dňa a pašie o umučení a smrti nášho Pána Ježiša podľa sv. Jána (Jn 18,1-40 a 19,1-42)

Po **krátkej homílii** nasledujú prosby, ktoré sú slávnostnejšie ako kedykoľvek inokedy. Prednesieme **desať prosieb**. Pred každou prosbou prednesie kňaz úmysel modlitby a vyzve nás, aby sme si pokľakli. Vo všeobecnom tichu samostatne prosíme za prednesený úmysel ... Kňaz nás vyzve, aby sme vstali. Potom zaspieva prosbu na ten úmysel, za ktorý sme prosili. Toto sa opakuje desať krát.

Potom traja miništranti prinesú v sprievode sviec zo zadnej časti kostola zahalený kríž. Teraz nastáva tá chvíľa, keď si **uctíme kríž**, ktorý je znakom, symbolom a prejavom našej spásy. V dnešný deň má kríž oveľa väčšiu hodnotu ako inokedy. Je to tak, ako napríklad s našim krstným menom, ktoré si viac vážime na meniny. Sú to akoby meniny kríža. Kľakáme si uctievať kríž v tom vedomí, akoby práve teraz na ňom Kristus zomieral. Preto aj kňaz pozdvihne kríž a spieva: „Hľa, drevo kríža“ a veriaci odpovedajú: „Podťe, pokloňme sa.“

Toto sa spieva trikrát. Takto si môžeme uctiť kríž. Za tento úkon môžeme získať **plnomocné odpustky**.

Potom, keď kňaz vystaví tento kríž, pôjdeme ho uctiť. Uctí ho kňaz, a miništranti a ostatní prisluhujúci. Po nich sa vedľa kríža zapália sviece a bude položený pred oltárom. Po obradoch si ho aj ostatní veriaci môžu uctiť.

Modlitba Otče náš bude predzvesťou **svätého prijímania**. Po svätom prijímaní bude znova Sviatosť prenesená do bočného oltára, kde bude slávnostne vystavená. Pod ňou bude Boží hrob, v ktorom bude kríž na ktorom zomiera Pán Ježiš. Dnes je možnosť väčšej úcty sviatosti oltárnej. **Postupne si kríž uctia deti, potom muži a nakoniec ženy tak, aby celá poklona sv. Krížu bola dôstojná bez tlačenia a ponáhľania. Kto môžeš, zotrvaj s Kristom až do uloženia Oltárnej sviatosti.**

Sviatosť Oltárna bude v kostole vystavená do 21:00 hod.

Biela sobota

Na Bielu sobotu zotrvávame pri hrobe Pána Ježiša a rozjímame o jeho utrpení a smrti a o jeho zostúpení k zosnulým. Prichádza k nim jeho duša, ktorá odišla z tela a pozýva ich do Božieho kráľovstva.

Veľkonočná vigília

V sobotu večer pred Božím chrámom sa začína sláviť Veľká noc – noc nášho vykúpenia. Končí sa stará a začína nová zmluva.

Budeme teda prežívať vigíliu, očakávanie Pánovho vzkriesenia. Celý tento obrad so svätou omšou, každá jeho chvíľa, má svoj veľký význam a zmysel. Začneme pred Božím chrámom pri ohni. **Oheň** je symbolom svetla, symbolom Ježiša Krista, ktorý prináša svetlo tomuto svetu. Kňaz zapáli paškál – Veľkonočnú sviecu spolu s miništrantmi. Keď kňaz vstúpi do chrámu, trikrát sa zastaví a spieva: „Kristus, svetlo sveta.“ Tretíkrát sa zastaví až pri oltári.

Potom položí veľkonočnú sviecu na svietnik a kadidlom ju incenzuje. Potom nasleduje najkrajší chválospev – **veľkonočný chválospev – exultet**. Po ňom nasleduje modlitba a **štyri čítania zo Starého zákona**.

Po štvrtom čítaní sa kňaz modlí modlitbu a zapalujú sa sviece, lebo vstupujeme do Nového zákona – Kristus vstáva z mŕtvych.

Nasleduje oslavná pieseň Sláva Bohu na výsostiach.

Teraz sa započúvame do čítania z **Nového zákona** a nasleduje trojnásobné Aleluja, ktoré bude krajšie ako zvyčajne. **Aleluja – radujme sa!**

Radostné posolstvo o zmŕtvychvstaní v **evanjeliu**. Po homílii sa prihovoríme k našim patrónom a zástancam **v litániách ku všetkým svätým** a obnovíme si **krstné sľuby**, aby sme sa zbavili svojho „starého zákona“ a začali žiť nový. Na znak nášho znovuzrodenia nás kňaz pokropí krstnou vodou – vodou znovuzrodenia.

Po obnove krstných sľubov, pri ktorých môžeme získať **plnomocné odpustky**, nasledujú **spoločné prosby**. Po nich pokračuje **svätá omša**, pri ktorej Kristus zomiera a vstáva z mŕtvych.

Po svätom prijímaní sa vkladá sviatosť do monštrancie, ktorá sa položí na obetný stôl.

Začína sa sláviť náš typický obrad na Slovensku - **obrad vzkriesenia**. Kňaz incenzuje kadidlom sviatosť. Potom spieva „antifónu“. Do rúk vezme sviatosť a zaspieva: „Pokoľ vám ja som to, aleluja.“ Odpovieme: „Nebojte sa, aleluja“. Potom kňaz intonuje: „Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, aleluja.“ Pokračujeme rovnomennou piesňou.

Nasleduje **procesia**. Zaradíme sa nasledovne:

- 1 Z kostola pôjdu ako prví miništranti s krížom a sviečkami a za ním všetky deti.
2. muži
3. ostatní miništranti
3. kňaz so Sviatosťou Oltárnou
4. ženy

Pri procesii si uvedomme: aby Kristus nevstal len z hrobu, ale aj z môjho srdca, aby nebol stále vo mne pochovaný a nepôsobil vo vnútri, ale naopak ...

Na znak tohto sa vrátíme do chrámu, kde pred sviatosťou zaspievame jednu z najkrajších piesní,

- Te Deum – Teba, Bože chválime.

Po piesni kňaz udelí požehnanie. Na záver sa spieva mariánska antifóna: „**Raduj sa nebies Kráľovná, aleluja.**“ S pocitom radosti zo zmŕtvychvstania nášho Pána sa rozchádzame.

Slovo na dnes

so svätým Levom Veľkým

Staré a nové

Boží plán a jeho naplnenie boli zrejmé v celých posvätných dejinách.

Proroci vopred videli a predpovedali Ježišov príchod, jeho spásu a sviatosťné tajomstvá. Žiarivé naplnenie evanjelia vrhá Kristov tieň na každú stranu Starého zákona.

Ó, úžasná sila kríža! Ó, nevýslovná Sláva umučenia! V tom je Pánov tribunál, súd nad svetom a sila Ukrižovaného! Lebo si všetko priťahoval k sebe, Pane, a keď si vystieral ruky celý deň ku vzdorovitému ľudu (pozri Iz 65, 2), celý svet konečne vyznal tvoju velebu. Všetko si priťahoval k sebe, Pane, keď všetky živly spoločne vyhlásili súd nad zločinom tvojho ukrižovania: keď sa nebeské svetlá stemnili a deň sa zmenil na noc a zem sa triasla. Celé stvorenstvo odmietalo slúžiť tomuto zlému skutku. Všetko si priťahoval k sebe, Pane, lebo chrámová opona sa roztrhla na dvoje a Svätýňa svätých už neexistovala pre nehodných veľkňazov. Teda znak sa zmenil na pravdu, proroctvo na Zjavenie, zákon na evanjelium.

Všetko si priťahoval k sebe, Pane, aby to, čo sa tajne vykonávalo v jedinom judejskom chráme, sa teraz slávalo na všetkých miestach prostredníctvom nábožnosti všetkých národov v plnom a prístupnom obrade.

Teraz existuje šľachetnejšia trieda levitov, starší s väčšou dôstojnosťou a kňazi so svätejším pomazaním - pretože tvoj kríž je zdrojom všetkých požehnaní, prameňom všetkých milostí a skrze neho veriaci dostávajú silu v slabosti, slávu namiesto hanby, život namiesto smrti. Teraz prestali všelijaké zvieracie obety, no obeta tvojho tela a krvi naplnia všetky druhy obiet. Ty si pravý Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta. V sebe samom zdokonaľuješ všetky tajomstvá. Ako jedna obeta nahrádza mnoho obiet, tak existuje jedno kráľovstvo pre všetky národy.

Čo môže byť stálejšie, čo môže byť pevnejšie než toto slovo? Starý i Nový zákon spoločne ohlasujú trúbkami toto slovo a spisy starovekých svedkov sa spájajú s učením evanjelia. Strany oboch zákonov sa navzájom potvrdzujú. Ten, čo bol predtým prisľúbený pod rúškom tajomstiev, sa v deň svojho premenenia jasne a žiarivo ukázal v nádhre svojej slávy. Pretože ako hovorí svätý Ján: „Lebo zákon bol daný skrze Mojžiša, milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista“ (Jn 1, 17). V ňom je naplnenie prisľúbení prorokov a predpisov zákona. Svojou prítomnosťou učí pravdu prorociev a milosťou nám umožňuje plniť prikázania.

Nech sa teda viera každého človeka upevní podľa ohlasovania najsvätejšieho evanjelia. Nech sa nikto nehanbí za Kristov kríž, skrze ktorý bol svet vykúpený.

Myšlienky k modlitbe

To, čo sa tajne vykonávalo v jedinom judejskom chráme, sa teraz slávi na všetkých miestach prostredníctvom nábožnosti všetkých národov v plnom a prístupnom obrade.

Tvoj kríž je zdrojom všetkých požehnaní, prameňom všetkých milostí a skrze neho veriaci dostávajú silu v slabosti, slávu namiesto hanby, život namiesto smrti.

Znak sa zmenil na pravdu, proroctvo na zjavenie, zákon na evanjelium.

Zapamätajte si

Ty si pravý Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta. V sebe samom zdokonaľuješ všetky tajomstvá.

Námety na konanie

Dobre spoznajte Starý zákon, prvú a väčšiu časť Svätého písma. Tu v slovách, ktoré inšpiroval Boh, pod závojom tajomstva nachádzame prisľúbenia Krista, jeho kríža, jeho pravdy, jeho Eucharistie. Viera nám bude dvíhať tento závoj, ak budeme sústavne a vytrvalo študovať a modliť sa.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Umŕtvovanie

- 199 Ak pšeničné zrnó neodumrie, zostane neplodné. Nechceš aj ty byť pšeničným zrnóm, zomrieť umŕtvovaním a priniesť hojné klasy? Nech Ježiš požehná tvoje pole!
- 200 Nevíťaziš nad sebou, neumŕtvuješ sa, pretože si pyšný. Že vieš kajúcny život? Nezabúdaj, že pýcha je zlučiteľná s pokáním. Ďalej: je tvoj zármutok nad tvojím pádom alebo nedostatkom veľkodušnosti skutočná ľútosť, alebo je to len zlosť nad tým, že sa vidíš malý a bezmocný... hoci by tvoj bič pokánia zakvital každý deň novými ružami!
- 201 Aká príchuť žilce a octu, popola a blenu! Aké vyprahnuté, lepkavé a popraskané podnebie! Tento telesný pocit nie je ničím v porovnaní s trpkosťou, ktorú máš v duši. Ide o to, že „sa od teba žiada viac“ a ty to nevieš dať. Pokor sa - zostal by v tvojom tele a duchu ten pocit nechuti, keby si bol urobil všetko, čo je v tvojich silách?
- 202 Chceš sa dobrovoľne potrestať za svoju slabosť a nedostatok veľkodušnosti? Dobre, ale nech je to pokánie umiernené, ako by si ho uložil nepriateľovi, ktorý je zároveň naším bratom.
- 203 Aj keď je radosť úbohých ľudí založená na nadprirodzených pohnútkach, zakaždým zanechá pocit istej trpkosti. Čo si si myslel? Tu na zemi je bolesť soľou nášho života.
- 204 Koľkí z tých, čo by sa nechali pribiť na kríž pred užasnutými pohľadmi tisícok divákov, nevedia v kresťanskom duchu znášať ani každodenné pichanie špendlíkmi! Posúď teda sám, čo je hrdinskejšie.
- 205 Obidvaja sme čítali o hrdinskom všednom živote istého Božieho muža. Videli sme ho, ako celé mesiace a roky zápasil (aké „účty“ pri jeho zvláštnom spytovaní svedomia!) pri raňajkách: raz vyhral, inokedy prehral... Zapisoval si: „Nevzal som si maslo... vzal som si maslo!“ Kiež by sme mohli - ty aj ja - prežívať svoju „maslovú tragédiu“.
- 206 Hrdinská minúta. Je to presná hodina vstávania. Bez váhania: nadprirodzená myšlienka a... hor sa! Hrdinská minúta - tu máš umŕtvovanie, ktoré posilní tvoju vôľu a neoslabí tvoju prirodzenosť.
- 207 Poďakuj ako za zvláštnu milosť za ten svätý odpor, ktorý pociťuješ voči sebe.

Josemaria Escrivá „Cesta“

HRA NA SCHOVÁVAČKU

Hovorí sa, že kedysi sa na jednom mieste stretli všetky ľudské pocity a vlastnosti.

Keď *nuda* po tretíkrát zívla, navrhla jej *pochabosť* ako vždy pochabo:

„Budeme sa hrať na schovávačku?“

Lešť zodvihla zaujato obočie a *zvedavosť* si nemohla odpustiť otázku:

„Na schovávačku? Čo je to?“

„Je to hra,“ vysvetlila *pochabosť*, „zakryjem si tvár a budem počítať do milióna. Medzitým sa schováte. Hneď ako dopočítam, zaujme prvý, koho nájdem, moje miesto.“

Nadšenie zatancovalo za sprievodu *eufórie*. *Radosť* niekoľkokrát podskočila, až presvedčila *pochybnosť*, a dokonca aj *apatiu*, ktorú nikdy nič nezaujímalo. No nie všetci sa chceli zapojiť. *Pravda* sa radšej neschovala (prečo aj, keď ju nakoniec nájdú?), *pýcha* sa domnievala, že ide o veľmi hlúpu hru (v hlúbe duše sa jej totiž nepáčilo, že to nebol jej nápad), a *zbabelosť* radšej neriskovala...

„Jeden, dva, tri...“ pustila sa *pochabosť* do počítania.

Najskôr sa schovala *lenivosť*. Zvalila sa za prvý kameň na ceste. *Viera* išla do neba a *závisť* sa skryla za tieň *víťazstva*, ktorému sa s jej pomocou podarilo vystúpiť do koruny najvyššieho stromu. *Štedrosť* sa takmer nepodarilo nájsť úkryt; pri pomyslení na svojich priateľov sa jej každé miesto, ktoré objavila, zdalo úchvatné: priezračné jazero bolo ideálne pre *krásu*, nízky strom pre *plachosť*, motýlí let pre *pôžitok*, poryv vetra pre *slobodu*... Až sa nakoniec schovala v slnečnom lúči. Naopak, *sebeckto* našlo skvelé miesto hneď na začiatku - vzdušné, pohodlné... no len pre seba.

Lož sa ukryla na dno oceánu (je to lož - v skutočnosti sa schovala za dúhu) a *vášeň* a *túžba* dovnútra sopky.

Zabudnutie? - Zabudol som, kam sa schovalo... No to nie je dôležité.

Keď *pochabosť* prišla k číslu 999 999, *láska* ešte nenašla miesto na úkryt, lebo všetky miesta už boli obsadené. Nakoniec zbadala ružový sad a s dojatím sa ukryla medzi kvetmi.

„Milión!“ dopočítala *pochabosť* a začala hľadať.

Najskôr objavila *lenivosť*, len tri kroky za kameňom. Potom z neba začula *vieru*, ako s Bohom diskutuje o teológii. A *vášeň* a *túžbu* ucítila chvieť sa v sopke.

V nedbalosti objavila *závisť* a logicky vyvodila, kde sa nachádza *víťazstvo*. *Sebeckto* ani nemusela hľadať. Samo vyrazilo z úkrytu, pretože sa ukázalo, že to bolo osie hniezdo.

Po dlhej chôdzi dostala smäd. Keď sa priblížila k jazeru, našla *krásu*. S *pochybnosťou* to bolo ešte ľahšie. Sedela vedľa plota. Nestačila sa rozhodnúť, na ktorej strane sa ukryje.

A tak postupne našla všetky: *talent* medzi čerstvou trávou, *úzkosť* v temnej jaskyni, *lož* za dúhou, a dokonca aj *zabudnutie*, ktoré zabudlo, že sa hrá na schovávačku.

No *lásku* nemohla nikde nájsť.

Pochabosť obišla každý strom, nahliadla do všetkých potokov, preskúmala vrcholky hôr, a keď sa už skoro vzdala, zahliadla ružový sad... Vzala vidly a prečesávala stonky, až začula bolestný výkrik. Tŕne sa zabodli láske do očí. *Pochabosť* nevedela, ako sa ospravedlniť. Plakala, prosila, modlíkala a nakoniec sa ponúkla, že jej bude robiť sprievodcu.

A tak od tej doby, čo sa prvýkrát hrala na zemi hra na schovávačku, je *láska* slepá a zakaždým ju sprevádza *pochabosť*.

- **Možno som sa v láske hral ako pocity v príbehu...**

- **V mojom živote sú alebo boli bláznivé lásky, ktoré by sa mohli očistiť...**

- **V nejakom kúte môjho srdca azda prebýva „zdravé šialenstvo“ lásky...**

José Carlos Bermejo „Príbeh na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Pánova modlitba za apoštolov

V modlitbe Otče náš zhrnul Ježiš sedem prosieb. V modlitbe Otče môj pri Poslednej večeri je ich tiež sedem a týkajú sa všetkých, ktorí budú budovať Božie kráľovstvo na zemi. Ježiš prosil, aby boli ustavične jedno s ním. Potom prosil pre nich radosť ako výsledok tejto jednoty. Ďalej prosil, aby boli uchránení pred zlom. Ako štvrté prosil o posvätenie v pravde v ňom samom. Po piate prosil, aby boli navzájom spojení v láske. Po šieste, aby boli natrvalo s ním. A po siedme, aby smeli poznať jeho slávu.

Smutná je moja duša až na smrť...

Čo ťažilo Pána v Getsemanskej záhrade? Strach pred utrpením? Hrôza pred smrťou? Alebo vedomie, kam až ľudia dospeli, ako sa zvrhli, čoho všetkého sú schopní, akých surovostí sa o niekoľko hodín dopustia i na ňom samom? Ťažilo ho i vedomie, ako ľudia popreli a popierajú v sebe všetko božské, ako ničia v sebe Božiu podobu, ako si obľúbili hriech až do večného nivočenia svojho života.

Ježiš mal toto všetko oveľa živšie pred očami ako my. On toto všetko videl, poznal a prežíval. A najmä - ako človek sa cítil byť jedno s týmito nešťastnými ľuďmi, ktorých rozoziera hriech. Vzal na seba ich hriech a šiel sa za nich za všetkých obetovať. On šiel odčiniť ich hriechy svojou vernosťou, svojou láskou, svojim odpúšťaním, svojou smrťou. To všetko ako Boží Syn, ako Boh a človek zároveň, šiel v mene ľudstva podložiť na miskú váh v presvedčení, že jeho vernosť zaváži viac než všetka nevernosť ľudstva, že jeho láska zaváži v Božích očiach viac než všetka ľudská nenávisť. A toto všetko šiel vykonať preto, že mal neslýchane rád Otca a ľudí.

V tejto chvíli však Ježiš na Olivovej hore cítil predovšetkým ľarchu. Bolo to bremeno hriechu celých dejín, ba aj bremeno budúcich hriechov ľudstva. To všetko naňho v Getsemanskej záhrade doliehalo, to všetko mu vyrážalo dych.

Boli ste už niekedy v spoločnosti ľudí, kde odhodili i poslednú úctu k sebe, posledný prejav studu a posledné stopy svedomia a ľudskej dôstojnosti? Boli ste už svedkami rečí, keď ľudia bez hanby hovoria všetko a čokoľvek, čo im napadne? Videli ste už niekedy nehanebnosti, ktorým ste nemohli vyhnúť? Boli ste už niekedy svedkami cynizmu hriechu, vyškierania na všetko sväté a dôstojné? Počuli ste o tom, ako v dejinách ničil človek človeka, ako mu vypichoval oči, napichoval ho na kôl, dával ho do plynových komôr, ako ho mučil a dopúšťal sa na ňom najväčších zverstiev? Nebolo vám z toho zle? Nechceli ste ujsť a nadýchnuť sa čerstvého vzduchu? Nevzdychli ste si, či je toto všetko možné, či môže človek klesnúť tak hlboko, až pod úroveň zvieraťa?

Čosi také musel prežiť Ježiš v Getsemani, keď si uvedomoval, že patrí k ľudstvu hriešnikov, že berie na seba všetky ich hriechy a vystúpi s nimi na kríž a že nakoniec ani toto mnohým nepomôže. Veď on vedel, že aj po jeho obeti na kríži mnohí ľudia budú ďalej zneužívať svoj život, budú zrádzať Božiu milosť, ktorú im získal, a zničia sa naveky.

To boli Ježišove Getsemani. A predsa nakoniec povedal: „nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane“ a dal život za všetkých.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku